

Man gik derefter til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om kommunale Valg.

Formanden: Hertil foreslaas følgende Medlemmer: *Berthelsen, Estrup, Frijs-Frijsenborg, Hage, N. Hansen, Ole Jensen, Madsen-Mygdal, Matzen, J. Pedersen, Holger Petersen, Jens Rasmussen, Rottbøll, Schultz, J. C. Sørensen og Tolderlund.* Hvis ingen Bemærkninger herimod fremkomme, vil jeg anse disse Medlemmer for valgte. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Overdragelse til „Nationalforeningen til Tuberkulosens Bekæmpelse“ af Brugsretten til et Areal af Buderupholm Skovdistrikt.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 19).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Indholdet af dette lille Lovforslag er saa let at overse, at jeg kan indskrænke mig til ganske kort at anbefale Sagen til det høje Ting.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forandringer i Lov om Valgene til Rigsdagen af 7. Februar 1901.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2543 ff.).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Tolderlund: Et Lovforslag af aldeles ligelydende Indhold som det foreliggende blev forrige Aar fremsat til Behandling af den højtærede Indenrigsminister. Det vakte da en Del Forundring i alt Fald indenfor

Højre, at man havde fundet Anledning til at forelægge Forslag til Forandring af et enkelt Punkt i Valgloven af 7. Februar 1901, medens man undlod at stille Forslag til Ændringer, som efter vor Mening vare langt vigtigere end dette, der havde saa liden Interesse. Den store, indgribende Forandring i Valgloven, som tiltrængtes, maatte navnlig gaa i Retning af at bøde paa det Misforhold, som er til Stede mellem Repræsentationen for Land og By i begge Rigsdagens Ting. Forslaget kom til 1ste Behandling og gik derefter til et Udvalg, som ikke endte sit Arbejde inden Samlingens Slutning. Forundringen er forøget ved, at der atter i Aar er fremkommet et ligelydende Forslag fra den højtærede Indenrigsminister, idet man havde Grund til at haabe, at naar der skulde røres ved Valgloven, da maatte det første og væsentligste Punkt i Henhold til de Udtalelser, der vare fremsatte under Finansloybehandlingen af den højtærede Finansminister, blive en Ændring af Reglerne om den Repræsentation, som Købstæderne hidtil have haft i Rigsdagens Ting; thi den har ingenlunde svaret til det Styrkeforhold, som findes mellem Købstæderne og Landet. Den højtærede Finansminister udtalte endog, at her var et uafviseligt Retfærdighedskrav, men hertil har den højtærede Indenrigsminister ikke taget noget som helst Hensyn. Den højtærede Indenrigsminister mener altsaa, at Tiden dertil ikke er kommen endnu. Den højtærede Minister udtalte under første Behandling forrige Aar, at det fremsatte Forslag var begrundet i et Retfærdighedshensyn overfor Minoriteterne i København og de større Købstæder. Men hvorledes stiller det sig da med Retfærdigheden overfor de 20 mindre Købstæder og alle Sogneraadskredse. Der tages der intet Hensyn til Mindretallene. Man vil øve Retfærdighed, men vedtager man Lovforslaget i den foreliggende Form, kommer man til Ulighed og Uretfærdighed. Højre kan kun ønske, at der øves Retfærdighed til alle Sider, og vil man gaa til en Forandring i Valgloven, som synes haardt paatrængende, maa det gennemgaaende være paa Grundlag af Grundloven og ikke stykkevisse Forandringer, som have Skin af at øve Retfærdighed, medens de i Virkeligheden paa samme Tid øve Uretfærdighed. Højres Stilling til Lovforslaget maa da være denne, at, som det foreligger, vil det ikke kunne tiltrædes; skal man frem ad den Vej, maa man gaa langt videre; man maa søge at hæve de forskellige Mangler i Valgloven, hvad enten det sker